

ПРЕС КЛИПИНГ

06. јануар 2017.

НАСЛОВИ

"Застава Инпро": Закатанчили предузеће (стр. 2)

Реформа судства досад нас кошта 13 милиона евра (стр. 2)

Вучић: Очекујем до краја године увећање плата и пензија (стр. 3)

Рударима "Ресавице" милијарду и по динара (стр. 4)

Српске пензије по мери ММФ-а (стр. 5)

Национална служба за запошљавање још чека мишљење суда о обрачуну накнада за незапослене (стр. 7)

ЗАВАРИЛИ КАПИЈУ ФАБРИКЕ 50 запослених у „Застава импро“ не могу на посао (стр. 8)

Затворени погони Заставе ИНПРО (стр. 8)

Дугови достижу и милијарду евра годишње (стр. 10)

"Застава Инпро": Закатанчили предузеће

Аутор: М. Л.

Радници предузећа "Застава Инпро" данас нису могли да уђу у круг предузећа, јер им је неко, претпостављају током ноћи, заварио капију. То је, наводно, урађено по налогу француске фирме "Тригано"

РАДНИЦИ предузећа "Застава Инпро" данас нису могли да уђу у круг предузећа, јер им је неко, претпостављају током ноћи, заварио капију.

Према незваничним информацијама, то је, наводно, урађено по налогу француске фирме "Тригано", која је пре неколико месеци купила 20 одсто производног програма ове фирме, односно опрему за израду приколица.

Други део "Заставе Инпро", у којем су углавном запослени инвалиди рада, и даље послује као посебно предузеће.

НОВОСТИ ИСТРАЖУЈУ

Реформа судства досад нас кошта 13 милиона евра

Аутор: В. ЦРЊАНСКИ СПАСОЈЕВИЋ

Колику материјалну штету је држава претрпела због неуспешног преуређења правосуђа 2010. Још нису сабране све бројке, ни окончани сви поступци, па ће износ расти

НЕУСПЕЛА реформа правосуђа за коју, према недавном закључку Тужилаштва, нико није одговоран, коштала је Србију најмање 13 милиона евра до сада! Подаци Министарства правде показују да је само са рачуна овог министарства исплаћено 1,6 милијарди динара, а знатни износи плаћени су и са рачуна Врховног касационог суда.

У овом суду нису могли да нам кажу колики је то тачно износ, а податке нису имали ни у Државном правобранилаштву, ни у Управи за трезор. Све у свему, држава ни пуних шест година после фијаска није тачно израчунала колико је новца отишло из њене касе на одштете нереизабраним судијама и тужиоцима.

У Друштву судија тврде да је већина нереизабраних добила спорове. Просечне одштете биле су око милион и по динара за судије основних, односно некадашњих општинских судова, док су за судије виших и Врховног суда достигале и по два милиона. Процене су да је само за материјалну одштету исплаћено више од шест милиона евра.

На ово треба додати и нематеријалну одштету, као и астрономске камате и трошкове поступка, што бројку удвостручује. Осим тога, један број поступака није окончан, па ће износи и даље расти.

- Све ове одштете - каже Драгана Бољевић, председник Друштва судија - наплаћене су принудним путем, јер држава није прихватила понуду судија да им исплати новац на рате, иако смо чак предлагали да се одрекнемо камата.

У Државном правобранилаштву потврђују да је, на основу података из 2015. године, покренуто 750 парница судија и тужилаца ради накнаде штете. Нових тужби после тога није било.

- У тужбама судија и носилаца јавотужилачких функција најчешће су се налазили захтеви за накнаду плата, повезивање стажа осигурања, и накнаду нематеријалне штете на име душевних болова због повреде угледа и части. По жалбама, другостепени суд је потврђивао прва два захтева материјалне одштете - накнаду плата и повезивање стажа осигурања. После ових одлука није било индиција о ревизијским поступцима - кажу у Правобранилаштву.

Такође додају да је у току реформа компјутерског система, па ће ускоро моћи да изађу са прецизнијим подацима.

- Држава је једино правно лице које су судије и тужиоци тужили, па изненађује чињеница да њен правни заступник, Државно правобранилаштво, не води рачуна о томе колико је поступака изгубило, колики су износи одштетних захтева исплаћени, колике су камате и трошкови извршног поступка. То само показује да се држава не понаша као добар домаћин - закључује Драгана Бољевић.

ДУШЕВНЕ БОЛИ

ЈЕДАН број захтева за нематеријалну одштету, како сазнајемо, одбачен је. Тамо где су усвојени, судијама и тужиоцима је додељивано од по 80.000 до 300.000 динара, па чак и пола милиона за претрпљену душевну бол.

Вучић: Очекујем до краја године увећање плата и пензија

Извор: Бета

Премијер Србије Александар Вучић данас је изјавио да очекује да ће економски показатељи у Србији у 2017. години бити још бољи него у прошлој години и да ће се створити услови за повећање плата у јавном сектору и пензија

Премијер Србије Александар Вучић данас је изјавио да очекује да ће економски показатељи у Србији у 2017. години бити још бољи него у прошлој години и да ће се створити услови за повећање плата у јавном сектору и пензија.

"Очекујемо већи раст бруто домаћег производа (БДП) него у 2016. години, пад незапослености, раст инвестиција и ниску инфлацију", рекао је Вучић новинарима у Влади Србије.

Он је навео да медији у Србији објављују само вести о поскупљењима а не и о појефињењима одређених роба и навео је списак намирница чије цене су снижене.

Вучић је истакао да су процене да ће просечне плате у Србији у марту или априлу бити око 400 евра.

"Знам да људи у Србији тешко живе, али се надамо да ће из године у годину живети све боље", рекао је премијер.

Потврдио је да ће ускоро бити смењени неки директори јавних предузећа и додао да је тешко пронаћи замену садашњим директорима док се не споведу конкурси за избор нових.

Он је негирао писање медија да је Републичка дирекција за имовину огласила продају 109 некретнина у државном власништву по цени која је нижа од тржишне.

Рударима "Ресавице" милијарду и по динара

Аутор: З. ГЛИГОРИЈЕВИЋ

Рудници "Ресавица" добили новац за исплату сменског рада по извршним тужбама. Реч о дуговањима за 4.000 рудара од 2005. до 2014. Исплата од понедељка

ИСПЛАТА дуговања за око 4.000 рудара за сменски рад од 2005. до 2014. године на име извршних пресуда у Јавном предузећу за подземну експлоатацију угља "Ресавица" почеће у понедељак. Држава је за ове намене издвојила 1,5 милијарди динара.

Према речима в. д. директора Компаније Стевана Целатовића, новац је легао, али он прво мора да се састане са извршитељима, адвокатима и председником суда да би камате лепо биле обрачунате и исплата протекла без проблема. Целатовић се нада да ће за сменски рад бити довољно 1,3 милијарде динара, док ће остатак искористити за измирење дугова због којих је блокиран жиро рачун компаније.

- Добићемо и 600 милиона динара за почетак затварања рудника Вршка чука, Боговина, Ибарски рудници и Јасеновац и за социјални програм, као и 10 милиона евра за модернизацију рудника Соко и Рембас. Процес затварања рудника почеће у марту и трајаће од три до пет година. Мораћемо да ископамо лежишта и извучемо опрему - каже Целатовић за "Новости".

Према његовим речима, вишка радне снаге нема, јер ће радници из рудника који се буду затварали бити прераспоређени у активне руднике, а пријем јамских радника је стопиран. Од 4.106 радника, 2.700 су рудари, при јами ради још њих 1.000, а у администрацији само 310 људи.

- Најбитније је да смо ушли у буџет за модернизацију четири рудника. Реч је о чешком кредиту, па ће део опреме бити њихов. По завршетку тог процеса производња ће бити знатно повећана. Рудник Соко, на пример, моћи ће да утростручи производњу и уместо досадашњих 100.000 тона, произведе 300.000 тона угља годишње, колико би могао да даје и Рембас. Тренутно цела компанија ископа 580.000 тона, а после модернизације достићи ће 800.000 тона. На тај начин ће субвенције државе моћи да се смање - оцењује Целатовић.

РЕЗЕРВЕ

СТЕВАН Целатовић каже да би нова лежишта знатно повећала производњу. Рецимо, Пољана код Пожаревца располаже са резервама од 50 милиона тона угља, па би само она годишње давала милион тона угља.

ПОЛИТИКА ONLINE

Српске пензије по мери ММФ-а

Учешће пензија у БДП-у пашће у 2017. години на 11,6 одсто, што је и циљ ММФ-а

Аутор: Јасна Петровић-Стојановић

Финансијским планом Пензијског фонда за 2017. годину обезбеђено је довољно пара за исплату пензија и других новчаних накнада. Осим увећања пензија до 1,5 одсто, Фонд за сада нема сазнања да ли ће бити још неке корекције током 2017. године. Оно што је сигурно, јесте да ће се овим усклађивањем просечна пензија, која сада износи 23.466 динара, повећати за 352 динара и износиће 23.818 динара, каже у разговору за „Политику”, Драгана Калиновић, директор Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање.

ПИО фонд је 2016. повећао наплату доприноса у односу на 2015. за око 15 милијарди динара, па је закључно с 23. децембром, уплата већа од планираних за 2,2 милијарде динара. Остварени приходи од доприноса већи су у односу на исти период 2015. године за 13,12 милијарди динара или 3,8 одсто.

Планирано учешће дотација из буџета у 2016. години за исплату пензија смањено је с планираних 37,19 процената на 35 одсто. Наредне године очекује се да буде још ниже и износи око 33 одсто, каже директорка ПИО фонда.

Упитана да ли то значи да би учешће пензија у наредној години могло да буде на нивоу од око 11,3 одсто БДП-а, колико од Србије још од 2014. године тражи Мисија међународног монетарног фонда (тада је учешће било 13,8 одсто), Калиновићева одговара, да је већ у 2016.

години то учешће износило 11,8 одсто, а да ће у 2017. бити 11,6 процената, што је и жељени циљ ММФ.

– Позитивно кретање у привреди и повећање броја запослених главни су разлог за скок уплата доприноса. Очекује се да ће у 2017. години изворни приходи Фонда бити већи за 13,5 милијарди, а дотације из буџета мање за око 14,2 милијарде динара. Иако је у 2016. години број запослених у јавном сектору номинално смањен за 9.000 односно за 1,3 одсто, а ван јавног сектора већи за 75.926, значи, да је повећан укупан број пријављених на осигурање за 66.925 – каже наша саговорница.

Новина у 2017. биће и измена Закона о ПИО, после чега би привремена решења требало, после три године да постану трајна. То до сада није био случај, па су поједини пензионери све време док су у пензији, примали привремене пензије.

– Одлуком да се орочи важење привременог решења, пензионери ће избећи преплату, односно ситуацију да враћају вишак пара који им је исплаћиван по основу тог решења. Најчешћи разлог због кога су издавана привремена решења у чак 99 одсто случајева је неажурност послодаваца, односно њихово избегавање редовне уплате доприноса, каже Калиновићева.

Разлог може бити и непостојање података о просечној годишњој заради у Републици за годину у којој се остварује право на пензију, односно за последњу годину за коју по закону Фонд мора да израчуна лични коефицијент. Коначна решења Фонд ПИО може да донесе тек када од послодаваца добије податке о свим уплаћеним доприносима за све периоде осигурања, што често није могуће, јер неке фирме више не постоје, објашњава директорка ПИО фонда.

Упркос противљењу појединих пензионерских удружења што се имовина ПИО фонда уступа држави на управљање, Калиновићева каже, да Пензијски фонд нема капацитет да самостално управља специјалним болницама за рехабилитацију. Да би Србија наставила да развија бањски туризам неопходна је помоћ државе.

– Када кажем да Фонд нема капацитет не мислим на кадрове, него на чињеницу да Фонд у власништву има само зграде, а да извори минералних вода припадају држави. У том смислу Фонд у потпуности подржава предлог владе да овом имовином убудуће управља држава како би бањски центри за опоравак били искоришћени за намену за коју су и изграђени – сматра наша саговорница.

На питање да ли ће пензионери кроз друштвени стандард, какав је случај и сада, и убудуће моћи о трошку ПИО фонда да користе бање, она наглашава, да се ту ништа неће променити.

– Промена власништва над бањама апсолутно неће ништа променити у погледу бесплатног опоравка пензионера. Битно је да ове болнице и рехабилитациони центри могу да понуде пензионерима оно што ПИО фонд захтева. Захваљујући повећању прихода у 2017. години моћи ћемо да издвојимо више средстава за побољшање друштвеног стандарда, па ће у наредној

години 1.250 пензионера више него у 2016. моћи да иде на бесплатно лечење – каже директора ПИО фонда.

У интересу и државе и Фонда је да се кроз приватизацију обезбеди прилив пара, повећа запосленост, што ће директно утицати на изворне приходе Фонда. То је директан финансијски ефекат који ће се видети на страни прихода.

Национална служба за запошљавање још чека мишљење суда о обрачуну накнада за незапослене

Извор: Танјуг

Још се чека мишљење Врховног касационог суда о обрачуну накнада за случај незапослености, изјавио је данас директор Националне службе за запошљавање Зоран Мартиновић наводећи да је у овом тренутку актуелно близу 40.000 тужби против те службе због обрачуна тих накнада.

„Оно што за нас није добро јесте да смо из недеље у недељу током децембра прошле године очекивали да Врховни касациони суд заузме коначан став о овом правном питању, али до тога није дошло”, рекао је Мартиновић одговарајући на питања новинара.

Каже да то питање није сложено за првостепене и другостепене судове с обзиром да они масовно доносе пресуде у корист незапослених.

„На било који начин да Врховни касациони суд поступи, нама ће дати јасну инструкцију како да поступамо - или ћемо обрачунавати накнаде на начин како је то до сада рађено по ставу Државне ревизорске институције за који мислимо да је исправан или ћемо се прилагодити ономе што судови у првостепеним поступцима пресуђују”, рекао је Мартиновић.

Подсетио је да Национална служба за запошљавање још од 2012. године, када је ДРИ дала препоруку на који начин треба да се обрачунава накнада за случај незапослености, поступила по тој препоруци.

„Након тога је покренут велики број тужби у свим деловима Србије и то негде и даље узима маха, близу 40.000 тужби је актуелно”, каже Мартиновић наводећи да је то за Националну службу за запошљавање један од већих проблема који то не треба да буде.

Према његовим речима, заправо се ради о неким минималним разликама у обрачуну.

Објаснио је да то зависи од тога да ли се на минималну цену раду која је помножена са бројем часова додаје бруто износ за доприносе или се из минималне зараде која у себи већ садржи такве порезе и доприносе умањује износ на терет незапосленог.

„То у коначном збиру даје једну минималну разлику од можда 1.000 по једном кориснику што је безазлено у односу на тако велики број судских спорова и у односу на енормне трошкове који се издвајају за адвокатске трошкове и вештака”, каже Мартиновић.

ЗАВАРИЛИ КАПИЈУ ФАБРИКЕ 50 запослених у „Застава импро“ не могу на посао

Аутор: Небојша Радишић

Радници „Застава импро“ из Крагујевца данас нису могли да дођу до својих радних места, јер им је неко заварио капију која им је једини улаз у фирму.

Према речима Стевана Пушоње, једног од радника "Застава импро", јутрос су затекли заварена врата.

- Када смо некако успели да их одшкринемо, и да се провучемо до својих радних места, видели смо ново изненађење, искључена је струја и вода. Да ли је француска фирма наложила да се у овом делу Заставе импро у коме ради и велики број инвалида, око њих 30, од укупно 50 запослених, за сада се не зна. Углавном, фабрика у којој се производила метална галантерија, контејнери и ограде не ради. Ако је постојао неки спор, требало је да се решава судским путем, а не овако на силу -каже Стеван Пушоња.

Директор фирме Миленко Бетулић каже да "не зна ко је то урадио, и да је о целом догађају обавештена полиција

Затворени погони Заставе ИМПРО

Не зна се ко је наредио заваривање капија и гашење струје, синдикати сумњају на Тригано, а у тој фирми демантују умешаност. Полиција сачинила записник

Запослени у производњи прикључних возила и металне галантерије у Застави ИМПРО, међу којима и инвалиди рада који су протестовали три месеца, нашли су данас ујутро на заварену фабричку капију и закатанчене улазе у производни погон.

Пише: З. Радовановић

Кад су, некако, успели да се пробију и уђу у фабрику, у њој су затекли производну халу са искљученом водом и струјом и без грејања, у којој је немогуће да се организује било какав радни процес. На позив радника и Синдиката ИНПРО-а, у ту фабрику је затим дошла полиција која је сачинила записник о ситуацији у предузећу.

- Били смо шокирани кад смо наишли на заварену капију, а још више кад смо видели да су нам у хали, као и у магацину у којем су инвалиди месецима даноноћно протестовали, искључени вода и струја. Било је, додуше, ранијих најава да ће у наш производни простор да уђе француски Тригано који је летос купио део Заставе ИНПРО, али ни пословодство, ни Синдикат ИНПРО-а све до сада нису добили никакав званичан захтев да се иселимо из хале. Отуда смо све до прекјуче нормално долазили у фабрику. Успели смо да сазнамо да је фабричку капију прекјуче по подне заварео један радник Триганоа, и то како сумњамо на основу налога директора те фабрике Радмила Борића - рекао је нашем листу председник штрајкачког одбора у Застави ИНПРО Стеван Пушоња.

Међутим, директор ИНПРО-а Миленко Бетулић каже за Данас да му је Борић јуче рекао да он "нема ништа са тиме".

Овде ваља појаснити да је комплетна производња прикључних возила коју у Крагујевцу, од летос, поред неприватизованог дела Заставе ИНПРО, организује и француски Тригано, лоцирана у изнајмљеном погону Заставе оружје "Сиви дом". У међувремену је Тригано са Заставом оружје потписао нови уговор о закупу "Сивог дома". У пословодству и Синдикату Заставе ИНПРО још увек не знају, ни званично ни незванично, да ли је тим уговором предвиђено да Французи преузимају и онај пословни простор у којем је настављена производња у ИНПРО-у.

Челници Синдиката "Независност" у ИНПРО-у јуче су контактирали пословодство Заставе оружја, које их је обавестило да они "нису упознати са тиме шта се тренутно дешава у Сивом дому."

Актуелна Влада Србије је, иначе, својевремено усвојила закључак, према којем је "Сиви дом" додељен Застави ИНПРО, док је држава оружарима на име компензације требало да исплати одговарајућу надокнаду. Пословодство Заставе оружја је планирало да тим новцем изгради један нови погон. Невоља је, међутим, што тај закључак Владе никада није реализован, те запослени у Застави ИНПРО не знају да ли су и дефинитивно остали без производног простора, а тиме и без радних места.

Државни губиташи кроз невраћене кредите, неплаћен порез и кредитне гаранције извлаче новац пореских обвезника

Дугови достижу и милијарду евра годишње

*** У прошлој години само 20 највећих дужника, где доминирају МСК и Азотара, накупило је дуг за гас већи од девет милијарди динара * Државне фирме само за струју из 2016. дугују скоро 10 милијарди, од чега се четири милијарде односе на предузећа РТБ Бор**

Већ годинама слушамо да су јавна и предузећа у приватизацији највећи проблем српске економије и да су великим делом одговорни за урушавање јавних финансија у претходној деценији.

Пише: Милош Обрадовић

Обрачунавајући субвенције за јавна и државна предузећа, активирани гаранције, нето буџетске позајмице, преузимања дугова и докапитализације губиташа, као и њихове дугове за порезе и комуналије на основу података из буџета, докумената министарстава, а у случајевима локалних субвенција процене Фискалног савета, долази се до невероватне цифре од око 830 милиона евра годишњег трошка за државу у последњих пет година, показује анализа Данаса.

Наравно, неке субвенције су вероватно неизбежне, као што је дотирање железница које и у већини других земаља помаже држава, па зато нисмо рачунали трошкове државе за путну и железничку инфраструктуру.

Како било, држава прелива новац пореских обвезника ка губиташима у три основна канала: директним субвенцијама из буџета, активираним гаранцијама и индиректним субвенцијама, односно гомилањем дугова за порезе или струју које онда опрости или надокнади из буџета.

У железнице 70 милијарди динара за пет година

Директне субвенције од 2012. до краја 2016. године износиле су око 78,2 милијарде динара, а још 18,7 милијарди је намењено буџетом за 2017. годину. Ово се пре свега односи на субвенције Јавном предузећу за подземну експлоатацију угља "Ресавица" и Железницама Србије, као и субвенције у мањем износу исплаћене јавним предузећима "Службени гласник", "Скијалишта Србије" и "Стара планина". У 2017. години значајније ће у субвенцијама учествовати и РТБ Бор са две милијарде динара, док ће за остала предузећа у приватизацији отићи 500 милиона динара.

Највише пара је отишло на Железнице и то 70,5 милијарди евра у ових шест година, не рачунајући руски кредит за инфраструктуру који такође отплаћује држава. На рачун Ресавице је у овом периоду уплаћено 23,4 милијарде динара. У 2017. години поред стандардних 4,5 милијарди планирано је још 600 милиона динара за прву фазу затварања нерентабилних рудника. Систем рудника Ресавица је предузеће које се налази на терету буџета још од када је

издвојено из ЕПС-а 2003. године, а из прихода из пословања не може чак ни плате да исплати запосленима.

Други канал по ком се паре пореских обвезника одливају ка јавним и државним предузећима су активирани гаранције државе за кредите ових предузећа. Овај трошак последње две-три године износи невероватних 300 милиона евра годишње. За период од 2012. године до 2017. (рачунајући и наредну годину) из буџета је исплаћено 114,3 милијарде динара или 1,23 милијарде евра.

Када државне гаранције експлодирају

Када је реч о гаранцијама јавним предузећима, предњачи Србијагас, чијих је више од 500 милиона евра кредита преузела држава. Иначе, гаранције су постале популарне 2010. и 2011. године када је Законом о буџетском систему ограничен јавни дуг на 45 одсто БДП-а, као и средњерочни фискални дефицит на један одсто БДП-а. Да би заобишли сами своје прописе, власти су уместо директних субвенција које аутоматски повећавају дефицит и јавни дуг, приступиле одобравању гаранција за кредите јавних предузећа, које се не књиже као јавни дуг све док предузећа не признају да не могу да их отплате и када се гаранције активирају. Тако је скривени јавни дуг гомилан кроз ове гаранције од 2010. до 2013. и 2014. године, а онда је "експлодирао". У 2012. години држава је по том основу из буџета отплатила 3,7 милијарди динара, 2013. још 7,9 милијарди, а 2014. године 29,6 милијарди динара. Овај износ је остао стабилно висок и у наредним годинама - преко 30 милијарди динара. Дугови ће бити отплаћивани још годинама унапред, а у 2017. је планирано 35 милијарди динара за отплату обавеза јавних предузећа.

Наравно ни овде слика није црно-бела. Наиме, Србијагас је делимично правио губитке и задуживао се да би отплатио гас зато што му је држава продајне цене држала испод набавних, али и зато што је прећутно одобравала неплаћање гаса највећим дужницима из петрохемијског комплекса и предузећа у реструктурирању.

Из садашње ситуације мањи проблем је оно што је већ упропаштено, а већи проблем су дугови који се данас гомилају и прете да се прелију у буџет истим путем као претходних година. Наиме, у 2016. години само 20 највећих дужника, где доминирају МСК и Азотара, нагомилало је дуг за гас већи од девет милијарди динара, али и и за струју од скоро 10 милијарди како процењују у Фискалном савету, где предузећа РТБ Бор дугују више од четири милијарде динара. Када и ако јавна предузећа ЕПС и Србијагас западну у губитке због ненаплаћених потраживања, држава ће морати да гарантује кредите за покриће тих губитака и ако их не буду могли вратити, мораће порески обвезници.

Порез као субвенција

Држава је годинама и на друге начине подржавала губиташе и то углавном преузимањем дугова или кредитном подршком коју ова предузећа никада нису вратила. Већина ових трошкова подводила се под нето буџетске позајмице, ставку која се могла видети у извршењу буџета. Држава би из буџета директно или чешће преко Фонда за развој упућивала средства за помоћ губиташима. За период од 2012. до краја 2016. године ова ставка је достигла 122

милијарде динара. У последње две године, 2015. и 2016, она је минорна, укупно нешто мање од 4,5 милиона динара, али је зато у 2014. години износила 54,7 милијарде, у 2013. достигла је 30,2 милијарде, а у 2012. години 32 милијарде динара. Од Министарства финансија нисмо добили објашњење шта се у овим буџетским позајмицама налазило, али према тумачењима стручњака, у ову категорију су упала преузимања дугова и докапитализације државних предузећа и пропалих банака. Ту је, рецимо, преузимање дуга Србијагаса према НИС-у 2015. године од 200 милиона евра или 2013. године преузимање дугова ЈАТ-а од 170 милиона евра насталих пре формалног уласка Етихада као стратешког партнера. Занимљиво је да се овакве трансакције углавном спровode у децембру, а у 2016. години то је било преузимање дуга Петрохемије према НИС-у од 105 милиона евра. Такође, иако се ове интервенције воде као ванредне, пошто се већ годинама понављају, већ се могу сматрати и редовним. Пре тога држава је у више наврата покривала губитке пропалих банака Агробанке, Привредне банке Београд и Развојне банке Војводине који су износили близу 800 милиона евра.

Ту треба уврстити и конверзију дугова, углавном пореских, у капитал губиташа. УППР-ом је прошле године 8,25 милијарди динара дугова ФАП-а конвертовано у државни капитал у овој фирми, а познат је и случај из 2013. године када је држава преузела власништво нас Симпом у замену за 5,8 милијарди динара дуга. Такође, држава је недавно донела одлуку и да конвертује скоро 15 милијарди динара пореских дугова пет предузећа наменске индустрије у капитал. Остаје питање и пореских дугова других предузећа која су дуго била у реструктурирању и нису плаћала обавезе. Само првих десет пореских дужника из редова предузећа у приватизацији дугује око 17,5 милијарди динара без већих изгледа да тај дуг и врате.

На крају, постоје и субвенције које се не плаћају одмах и не плаћају у кешу. Када државне фирме не плаћају порезе и доприносе које држава после опрости и повеже запосленима радни стаж, то је опортунитетни губитак за буџет. Или ако се не плаћа струја ЕПС-у (који још увек сам враћа своје дугове), то је и даље губитак за јавно предузеће које ће мање моћи да инвестира у електроенергетску инфраструктуру или ће мање да уплати у буџет. Ови индиректни трошкови за пореске обвезнике процењују се на око 15 милијарди динара годишње.

Министарство привреде

Како су нам рекли у Министарству привреде од 2008. до 2012. године за предузећа у реструктурирању издвојено је 75 милијарди динара. Укупни трошкови, директни и индиректни, износили су чак 800 милиона долара годишње. Од 2012. до 2015. године из буџета је издвојено шест милијарди динара за ова предузећа углавном као кредитна подршка, а у 2016. години субвенција је износила 500 милиона динара. Како истичу у овом министарству, интензивно се траже стратешки партнери за предузећа у приватизацији како би се решио овај проблем.

За ГСП шест милијарди

У штету за пореске обвезнике свакако треба убројити и преузете губитке локалних јавних предузећа. Неке процене говоре да се за њих из локалних буџета издваја годишње око 20 милијарди динара. Ту предњачи ГСП Београд, који је на годишњим субвенцијама од око шест милијарди динара.